

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Eidem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

Vnde procurator idem humiliter supplicavit ut eorum sententiam irritam decernerent, quod per præfatum Archipresbyterum de Nembro & ejus conjudicem fuerat de clerico memorato statutum faceremus firmiter observari. Dicitur verò Clericus ex adverso respondit quòd cum olim in præfata Ecclesia, in qua idem à pueritia fuerat titulus, quadam præbenda vacaret, idem ne alij conferretur ad audientiam nostram appellans, quandam qui se dicebat ad sedem apostolicam accessurum rogavit ut super hoc sibi nostras litteras impetraret. Quo sibi litteras præceptorias & executorias reportante, alteras Ecclesie memoratæ Capitulo, reliquas verò executoribus præsentavit; quibus ipsas habentibus de falsitate suspectas, idem Clericus renuntiavit eisdem, nec earum occasione aliquid fuit actum. Elapso verò quinquennio Præpositus & Capitulum ejusdem Ecclesie ipsam Bononiæ commorantem liberaliter in Canonicum receperunt, ei partem beneficii assignantes. Sed quia postmodum ipsos traxit in causam super quadam pecuniæ summa quam solvere tenebantur eidem, ipsi commoti graviter contra eum, præfatas litteras, quibus ipse renuntiaverat, ad nostram præsentiam desinarunt; quas nos falsas esse censentes, dicto Archipresbytero de Nembro & conjudici suo dedimus in mandatis ut impetratorem ipsarum & eum qui fuerat usus illis punirent secundum constitutionis memoratæ tenorem, qui eum officio beneficioque privarunt. Cùmque Abbas sancti Celsi & conjudex ipsius eorundem sententiam decrevisset irritam & inanem, & Archipresbyter Pergamenis & conjudex suos eandem rursus sententiam confirmassent, tandem post litteras ad Præpositum sancti Leonardi & conjudicem ejus obtentas coram præfato Albanensi electo partes concorditer statuerunt ut certo termino nostro se conspectui præsentarent. Sed cùm Præpositus nec veniret nec mitteret responsalem diutius expectatus, causam dicto Cancellario Mediolanensi & ejus conjudicibus duximus committendam, qui dictum Clericum ab impetitione partis adversæ sententialiter absolverunt. Vnde Clericus idem humiliter supplicavit ut Præpositum & Canonicos antedictos ab ipsius super hoc molestatione compescere dignaremur. Nos igitur iis & aliis quæ coram Cardinale prædicto fuere proposita plenius intellectis, quia nobis constitit evidenter quòd præfatus S. falsas litteras præsentarat, & ita

præsentando fuerat usus illis, quarum falsitas adeo erat evidens & aperta quòd etiam cujusque simplicis indagazione poterat deprehendi, eundem S. duximus in perpetuum beneficio Ecclesie memoratæ privandum; Præpositum nihilominus, qui postquam jamdictas litteras credidit esse falsas, ipsum recepit in fratrem, à collatione beneficiorum ejusdem Ecclesie suspendentes. Ideoque discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus quòd à nobis sententialiter est statutum faciatis per censuram ecclesiasticam appellatione remota firmiter observari. Tu denique, frater Episcopo, super te ipso &c. Datum Laterani xv. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

ANDREÆ ILLVSTRI
Regi Vngariæ.

Oblati nobis ex parte tua petitionibus, quantum cum Deo possumus, grato concurrentes assensu, ad exequendum votum quo Domino promisisti te ad terræ sanctæ subsidium profecturum serenitati tuæ triennium indulgemus; infra quod sic te studeas præparare ut ad magni Regis obsequium tu, quasi Rex magnus, magnificè proficiscens, dilationis incommodum subventionis commoditate restitueres, & sequenti doceas apparatu te non ad voti dilationem emissi sed subventionem plenariam inducias postulasse. De Principibus verò tuis non præcessuris te in subsidium terræ sanctæ nil ad præsens providimus statuendum, eum adhuc nihil certi de ipsorum proposito teneamus; sed cùm opportuno tempore fuerimus requisiti, necessarium consilium apponemus. Inter venerabiles autem fratres nostros Strigoniensem & Colocensem Archiepiscopos concordia grata nobis existit, cùm non solum inter eos, sed etiam quoslibet alios, sopiri velimus contentiones & lites. Vnde cùm disponente Domino simus in sede justitiæ constituti & omnibus in justitia debitores, neutri eorum, si de jure suo voluerint experiri, negare debemus quod postulat ordo juris. Datum Laterani iij. Non. Februarij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

E I D E M.

Licet Bambergensis Episcopus in multis offenderit, nos tamen interventu precum tuarum rigorem justitiæ temperantes, venerabili fratri nostro Maguntinensi Archiepiscopo apostolicæ sedis Le-

XXX iij

Epist. 224.
Datur ei inducia ad solvendum votum.

Vide lib. 14.
epist. 156.

Epist. 225.
De negotio Episcopi Bambergensis.

gato nostris damus litteris in mandatis ut non procedat adversus eundem, sed inquisita super facto ipsius, de quo ei mandavimus, plenarie veritate, quicquid invenerit fideliter nobis scribere non postponat, ut circa ipsum secundum quod expedit procedamus, in quo tua non erimus deprecationis immemores; nisi forsitan ipse suis excessibus intercessoris affectum impediatur, & effectum intercessionis excludat. Datum Laterani 111. Non. Februarij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

MAGVNTINENSI ARCHIEPISCOPO
apostolicæ sedis Legato.

Epist. 216.
Et dat certa
mandata.

Licet ad depositiones quorundam Episcoporum bono, sicut credimus, zelo processeris, quid tamen super iis secundum justitiæ regulam sentiamus per alia scripta nostra tibi directa percipere potuisti. Nuper autem per dilectum filium Othoneum Decanum de Onoltisbach, virum providum & fidelem, litteras tuæ fraternitatis accepimus, & intelleximus inter alia quod super negotio Herbipolensis Ecclesiæ suggestisti. Quæ autem à nobis idem audient, ipsius poteris fideli relatione doceri. Ceterum cum disponente Domino simus in sede justitiæ constituti & omnibus in justitiâ debitores, negare non debemus alicui quod postulat ordo juris. Vnde si forsitan ille qui substitutus asseritur & qui dicitur destitutus de jure suo voluerint experiri, præfigas eis terminum competentem quo per se vel responsales idoneos nostro se conspectui repræsentent justum dante Domino recepturi iudicium. Datum Laterani 111. Non. Februarij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

Vide lib. 16.
epist. 50.

EPISCOPO ET DECANO
& Cantori Parisiensibus.

Epist. 227
De relaxando
interdicto Capellæ regie.

EX litteris carissimi in Christo filij nostri Philippi illustris Regis Francorum accepimus quod venerabilis frater noster Aurelianensis Episcopus in Capellam regiam de Castro novo supra Ligerim pro suæ voluntatis arbitrio interdicti sententiam promulgavit, licet nec tempore inclytæ recordationis Ludovici patris ejusdem nec etiam suo fuerit ab aliquo attentatum ut si fortè Capellani regalium Capellarum excederent, ipsæ Capellæ subicerentur ecclesiastico interdicto, cum parochialia jura non habeant, & ministris ipsarum Rex ipse de proprio faciat necessaria ministrari. Vnde quod super hoc

Episcopus fecerat memoratus, per sedem apostolicam irritari petebat, & ei ne præsumat de cetero talia inhiberi. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus auctoritate nostra sublato appellationis obstaculo prædictam interdicti sententiam relaxetis; cum si forsitan Capellanus memorata Capellæ deliquerit, ut suum pœna teneret auctorem, non locus in Regis præjudicium, sed ille debuerit interdicti. Quod si non omnes &c. tu, frater Episcopo, cum eorum altero &c. Tu denique, frater Episcopo, super te ipso &c. Datum Laterani 1 v. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

SANCTI IOHANNIS
Angeliensis & sancti Florentij Salernitanensis
Abbatibus Xantonensis & Ardevenensis
diocesum, & magistro Stephano Decano
sancti Hilarij Pictavenfis.

EX litteris venerabilis fratris nostri Pictavenfis Episcopi nos accepisse notatis quod cum ipse Walterum Canonicum Pictavensem ad personatum Ecclesiæ de Airaon tunc vacantis præsentatum ab Abbatisa sanctæ crucis de Pictavi, quæ se in eadem jus patronatus habere dicebat, admittere noluisse, eo quod idem W. existens Talamundensis Decanus, Canonicus Engolismensis & Pictavenfis & sanctæ Mariæ Majoris de Pictavi, & pensionibus beneficiatus quamplurimis, aliam habebat Ecclesiam in diocesi Pictavenfi, & Abbatisa præfata infra tempus in Lateranensi Concilio constitutum personam non curaverit idoneam præsentare, ac præsentando indignum, illa vice jus amiserit præsentandi, de prudentum virorum consilio Philippo pauperi Clerico nullum aliud habenti ecclesiasticum beneficium, quem bonæ indolis esse suis litteris describebat & per se ac suos valde utilem Ecclesiæ memorata, ipsius Ecclesiæ contulit personatum. Walterus verò prædictus ad sanctæ Radegundis & sancti Hilarij de Cella Priores & magistrum Stephanum Gaschet Canonicum sanctæ Mariæ majoris de Pictavi nostras litteras super eadem Ecclesia impetravit, quas procuratores Episcopi in modum exceptionis proposuerunt in eorum præsentia non valere, pro eo quod impetrata fuerant tali falsitate suggesta & tali veritate suppressa qua tacita vel expressa impetrari minimè potuissent. Asseruerat enim in sua narratione W. quod dictam Ecclesiam fuerat canonicè affectus, cum non esset institutus per Episcopum, nec etiam præ-